

Millás i Zgustova conversen sobre dones silencioses a Olot

Van debatre sobre dones com la filla de Stalin, que va morir als EUA

Monika Zgustova, Mita Casacuberta i Juan José Millás.

OLOT | DDG,

La construcció literària de les vides silencioses i, especialment del silenci de les dones, va ser l'eix sobre el qual va girar la conversa entre Juan José Millás i Monika Zgustova. L'esdeveniment va tenir lloc ahir al vespre a la sala Carbonera d'Olot, en el context del Festival Mot, i va ser moderat per Mita Casacuberta. Millás és un escriptor i periodista que va guanyar el premi Planeta del 2007.

En la seva nombrosa obra d'introspecció psicològica qualsevol fet quotidià pot convertir-se en fantàstic. És el creador de l'articuente, en el qual una història quotidiana es converteix en una història de fantasia.

La seva interlocutora, Monika Zgustova va rebre el premi Mercè Rodoreda i amb la novel·la La nit de Vàlia (2013), inspirada en una història verídica al gulag soviètic, va rebre el Premi Joaquim Amat-Piniella.

Zgustova va obrir el torn de paraula. «A les meves novel·les -va dir- els personatges principals són dones. Va explicar: «Jo entenc les dones silencioses com dones anònimes» i va precisar que «són dones particulars que no tenen lloc a la història».

Sobre les dones va posar un exemple. «La meua iaia va néixer en un castell de Praga i va morir en un barri perifèric». Va fer referència a la seva novel·la Les roses de Stalin. La història comença: «El meu nom és Svetlana Al ilúieva. Vaig néixer el 28 de febrer de 1926. El meu pare va morir el 1953. Es deia Ióssif Stalin. L'única filla del dictador soviètic va tenir un destí increïble. Svetlana va morir el 2011, a Wisconsin, EUA». Zgustova va comentar que «em vaig dir que estaria bé veure com portava ella tot això» i va seguir relatant que «se'n va anar als Estats Units, on no la coneixia ningú».

Quan Zgustova va acabar, va començar Millás, que és col·laborador habitual del Diari de Girona. Casacuberta el va convidar a parlar de la novel·la La mujer loca. Juan José Millás va explicar la història de Julia. És una noia que treballa en una peixateria i viu a la casa de Serafin i Emerita. Julia esdeve una malalta terminal, cosa que interessa Millás, que entra de personatge a la història.

El problema de Julia és que té al·lucinacions verbals. La seva al·lucinació -segons Millás- és que a les tardes es converteix en doctora de paraules. «La primera paraula que se li presenta -va explicar- és problema ». La metgessa diu que problema no existeix i li proposa treure la síl·laba ma. El resultat és poble. Poc després -va dir- la paraula va tornar a la consulta per demanar que la restituïssin, perquè preferia no significar res a ser una paraula incompleta.

Va comentar que quan va escriure la història de Julia, feia temps que havia entrat en contacte amb persones amb malaltia mental. Va ser quan va establir un llenguatge a partir d'una malalta de trastorn bipolar. Va explicar el procés que -segons ell- porta cap a una crisi bipolar.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/04/16/millas-zgustova-conversen-sobre-dones/778041.html?utm_source=rss